

Sygn. akt IV U 1306/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie

w składzie: SSO Kazimierz Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 09.10.2014 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy D. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania od decyzji z dnia 07.04.2014 r. znak: (...)

postanawia

odrzuć odwołanie

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)decyzją z dnia 07.04.2014 r. znak: (...) odmówił odwołującemu przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Uzasadniając decyzję organ rentowy podał, iż Lekarz Orzecznik Oddziału w T. orzeczeniem z dnia 17.02.2014 r. uznał, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do 29.02.2016 r., a niezdolność do pracy powstała od 28.03.2013 r. Odmowa przyznania renty jest następstwem powstania niezdolności do pracy po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia.

W dniu 03.10.2014 r. do Sądu Okręgowego w Tarnowie wpłynęło odwołanie D. Ł. od powyższej decyzji, przekazane przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 25 lipca 2014 r. D. Ł. w odwołaniu wskazał, że decyzja jest krzywdząca i nie wadliwie ustala datę powstania niezdolności do pracy. W jego ocenie niezdolność do pracy powstała w dniu 10.08.2010 r. kiedy uległ wypadkowi komunikacyjnemu, a od 2011 r. cierpi na schizofrenię i depresję. Wskazał, że po otrzymaniu odmownej decyzji przeszedł załamanie nerwowe i przebywa w szpitalu psychiatrycznym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁽⁹⁾ § 3⁽¹⁾ kpc. Organ rentowy wskazał, że odwołujący wystąpił o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z tytułu zgłoszonych okresów ubezpieczenia na terenie Polski i Wielkiej Brytanii. Zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika Oddziału w (...) orzeczeniem z dnia 17.02.2014 r. uznał, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do 29.02.2016 r., a niezdolność do pracy powstała od 28.03.2013 r. Orzeczenie to D. Ł. odebrał w dniu 20.02.2014 r. Od powyższego orzeczenia odwołujący nie wniósł sprzeciwu. Organ rentowy uwzględnił wszystkie udokumentowane polskie okresy ubezpieczenia D. Ł. oraz okresy potwierdzone w formularzu E 205 dotyczące jego okresów ubezpieczenia w Wielkiej

Brytanii. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do renty, ponieważ mimo istnienia okresowej całkowitej niezdolności do pracy, niezdolność ta u odwołującego powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. ZUS podniósł ponadto, że odwołujący nie wskazuje w odwołaniu nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, a odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd rozważył co następuje:

Odwołanie D. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) od decyzji z dnia 07.04.2014 r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁹⁾ § 3⁽¹⁾ kpc.

Stosownie do treści powołanego przepisu Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, Sąd uchylił decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 marca 2006 r. II UZP 17/05 stwierdził, że na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) (OSNP 2006/15-16/245).

W niniejszej sprawie orzeczeniem z dnia 17.02.2014 r. Lekarz Orzecznik uznał, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy na okres do 29.02.2016 r., a niezdolność do pracy powstała od 28.03.2013 r. Odpis tego orzeczenia doręczono badanemu w dniu 20.02.2014 r., orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołujący nie złożył sprzeciwu.

Treść odwołania nie wskazuje, iż odwołujący w jakikolwiek sposób usprawiedliwia uchybienie terminu, w szczególności przyczynami od niego niezależnymi. Odwołujący jednocześnie nie wskazuje żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc.

Zgodnie z art. 14 ust 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 z późn. zm.) - od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

Ust 2c powołanego przepisu stanowi, iż Komisja Lekarska nie rozpatruje sprzeciwu wniesionego po terminie. W uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

W świetle powyższego odwołanie od zaskarżonej decyzji należało odrzucić w oparciu o art. 477⁹ § 3¹ kpc. odwołujący bowiem, mimo prawidłowego pouczenia nie wniósł w ustawowym terminie 14 dni sprzeciwu do Komisji Lekarskiej od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia.